

การขอข้อมูลเพื่อใช้ปกป้องสิทธิตนเอง

การทำงานนั้นต้องมีข้อผิดพลาดบ้างจะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม แต่ก็ควรมีสติที่จะได้ทราบข้อมูลเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและรักษาสิทธิของตนเองได้บ้าง

ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษตัดเงินเดือน เนื่องจากได้รับแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการในคณะกรรมการประเมินคัดเลือกข้าราชการ แต่ไม่ชี้แจงหรือทักท้วงว่าผู้เข้ารับการคัดเลือกรายหนึ่งไม่มีสิทธิ เนื่องจากคุณสมบัติไม่ตรงมาตรฐานกำหนดตำแหน่งจนมีการพิจารณาอนุมัติตามสายงาน แต่สุดท้ายมหาวิทยาลัย ฯ ไม่อนุมัติตามที่คณะกรรมการ ฯ และคณะ ฯ เสนอ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือที่คณะ ฯ รายงานกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงประกอบด้วยถ้อยคำพยานบุคคล ความเห็นของผู้บังคับบัญชาและนิติกร แต่มหาวิทยาลัย ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เฉพาะในส่วนของรายงานการสอบข้อเท็จจริง ถ้อยคำพยานบุคคล แต่ปฏิเสธในส่วนของความเห็นของผู้บังคับบัญชาและนิติกร โดยอ้างว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำในหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสีย และการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย ฯ เปิดเผยรายชื่อและคำให้การของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล หนังสือที่คณะ ฯ รายงาน รวมทั้งความเห็นของผู้บังคับบัญชาและนิติกร ให้ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่อายุ อาชีพ และตำแหน่ง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕)

หน่วยงานของรัฐดูเรื่องนี้เป็นแนวทางได้ครับ เพราะการตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการในหน่วยงานเป็นเรื่องมีทุกที่แหละครับ

(ที่ สค ๑๙๐/๒๕๕๗ ส่ง มติชน กรมส่งเสริม ฯ และ กปส.)